

id verið til vildar. Undir vitjanini nýtti Haraldur krúnprinsur høvið til at vitja í Norðurlandahúsinum, har hann í røðu takkaði føroyingum fyri tað góða samstarvið, sum hevur verið millum londini og vónaði hann, at tað fer at bera til at menna hetta samstarvið í framtíðini eisini til felags gagn.

Hósdagin vitjani hann í Kirkjubø, har Páll Patursson, bóndi, greiddi frá søgu og visti honum teir

gomlu bygningarnar í bygdini. Seinni var samkoma á bóndagardinum.

Á einum tíðindafundi aftaná takkaði Haraldur fyri tað óføra gestablíðni og segði, at hetta verður ikki seinasta ferðin, hann ger til Føroya. Hann helt tað vera stórt spell, at eingin úr kongahúsinum áður hevur vitjað hetta vakra landið.

Seinnapartin hósdagin vitjaði krúnprinsurin í Tinganesi, har Atli Dam,

løgmaður, greiddi frá søguni og stýrisskipanini. Haraldur fekk í gávu frá landsstýrinum eitt eintak av Seyðabrævinum.

Haraldur krúnprinsur fór úr aftur Føroyum í gjár. Løgmaður og ríkisumboðsmaðurin vóru á flogvøllinum og søgdu honum farvæl.

orð og myndir: jan

Stórur dagur í Kirkjubø fyrri bæði føroyingar og norðmenn. Bóndahjúnini Páll og Solva Patursson tóku sær væl av norska krúnprinsinum, tá hann hósdagin vitjaði í bygdini

Politíið var væl mannað undir allari vitjanini og tók sær væl av gestunum

